

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

จิตไม่ไปยุ่งเสียอย่างเดียวกั้วางไปหมด

ก่อนจึงหัน

พระมาฉัน ๓๐ ที่ภูว ๓๖ อันนั้นก็คล้ายคลึงกัน ไม่ใช่ท่านมาฉันทุกวัน ท่านไม่ได้มาฉันครบแหละ องค์ไหนอยากออกมาก็มา ไม่อยากมาก็อยู่อย่างนั้นแบบเดียวกัน..กรรมฐาน ท่านหนักภาวนามากกว่าอย่างอื่น คือการภาวนามันเป็นอย่างไรรีถึงมาเกี่ยวกับอาหาร เป็นเรื่องที่น่าคิด ถ้าผู้ต้องการใช้ความคิดเพื่อความฉลาด ถ้าผู้ไม่ใช้อะไรเลยก็แบบหมูกินไปอ้อมไปนอนไป ไม่เกิดประโยชน์ ผู้ใช้ความคิดนี้อาหารสำคัญมาก เวลาฉันไปมากมันมีกำลังมาก เสริมร่างกาย ทั้บธรรมคือทั้บจิต

เพราะฉะนั้นท่านถึงได้ผ่อน อด มีผ่อนมืออดแล้วการภาวนาก็ค่อยดีขึ้น สังเกตทางจิตเสียมากทีเดียว คือเรื่องจิตนี้พุงมากนะ แต่ลดนั้นเร็ว ที่จะทำให้ลดตัวลงนั้นเร็ว ฟันขึ้นยาก จึงต้องได้พุงทางด้านจิตใจ ส่วนร่างกายนี้เราจะให้ขึ้นเมื่อไรก็ได้ ยกอะไรก็เคยพูดให้ฟังแล้ว ไปบิณฑบาตในหมู่บ้านเขาไม่ไปถึงหมู่บ้าน ถึงแค่กลางทาง ทั้ง ๆ ที่เราคิดว่าจะพอลถึงหมู่บ้านเขา พอไปถึงครึ่งทางไปไม่ได้แล้ว ก้าวขาไม่ออก ต้องนั่งพัก นั้นเสียก่อน นี่เวลามันเปลี่ยร่างกายนะ

พอไปบิณฑบาตออกมาฉันอะไรก็ตามเถอะ อาหารนี้มีกำลังรวดเร็วกับร่างกายที่ กำลังหนุ่มน้อยนะ พอฉันเสร็จเท่านั้นออกจากนี้ไปฆ่าแข่งสู้ไม่ได้ ตืดผิงเลยเชียว เวลาจะลงไปนี่ไปไม่ถึงบ้านเขา กำลังหมด แต่พอฉันเสร็จแล้วเท่านั้นมานี่ตืดผิงเลย นั้นเร็ว นะ แต่ใจนี้ไม่ได้เร็ว จึงต้องพุงเอามากทีเดียวทางด้านจิตใจ ท่านผู้ทรงมรรคทรงผล มาเป็นสธนะของพวกเราล้วนแล้วแต่เป็นนักพินิจพิจารณาใคร่ครวญ ไม่ใช่สักแต่ว่า ๆ มันเกิดประโยชน์อะไร มันก็แบบโลกเขา ธรรมนี้ละเอียดล่อมากทีเดียว โลกเขามัน ละเอียดไปทางกล่อมสัตว์โลก แต่หยาบไปทางที่สัตว์โลกติดเบ็ดมันแล้วจมไปเลย ๆ มันต่างกัน กิเลสกับธรรมต่างกันมากทีเดียว

พระที่อยู่ที่นี่จึงต้องได้ใช้ความระมัดระวัง วันนั้นก็หายไปหลายองค์แล้ว ท่านไม่ฉัน ถ้าไม่ฉันแล้วภาวนาตลอดเลย ด้วยเหตุนี้เองท่านองค์ใดที่ไม่ฉันวันนั้นเราให้อิสระเต็มตัว คือไม่ให้นำมาทำข้อวัตรปฏิบัติเกี่ยวข้องกับเพื่อนฝูงที่เป็นความสามัคคี เราสั่งขาดไปเลยทีเดียว ให้เป็นเอกเทศของตัวเอง เป็นอิสระเต็มที่ที่จะได้ควบคุมจิตใจด้วยสติ สติง เรียกว่าความเพียรติดต่อกันไป ผู้ใดที่อดอาหารแล้วผู้นั้นให้อยู่เอกเทศเลย นี่เราประกาศมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัดที่มากอยู่กับหมู่กับเพื่อน เราอยู่ลำพังเราไม่ประกาศใครแหละ มาอยู่กับหมู่เพื่อนก็ต้องได้ประกาศให้หมู่เพื่อนฟัง นี่ทำมาอย่างนี้

สำหรับวัดป่าบ้านตาด เราได้พาหมู่เพื่อนตะเกียกตะกายตามหลักธรรมหลักวินัยไม่มีเคลื่อนคลาดเลย เพราะฉะนั้นอะไรเข้ามาขวางหูขวางตามันถึงสะเทือนใจ สะเทือนใจก็คือสะเทือนธรรมวินัยซึ่งอยู่กับใจนั้นแหละ จึงต้องได้เตือนกันๆ ตั้งประชาชนเขาเข้ามาในวัดเรา นี่เขาเป็นเกียรตินะกิเลส เกียรติใหญ่เกียรติโตนะเกียรติกิเลส แหกกันเข้ามาในวัดนี้ เข้ามาดูวัดดูวา วัดนี้เป็นอย่างไร วัดนั้นเป็นอย่างไร เหมือนเข้ามาตรวจราชการงานเมือง มาให้คะแนนวัดคะแนนพระ ตัดคะแนนวัดคะแนนพระ วัดนี้เป็นอย่างไรถ้าไม่ดีๆ ตำนานิตเตียน ออกไปไปตำหนิ ถือว่าเราเป็นยศใหญ่ อำนาจใหญ่ นี่กิเลสมันเข้ามา หาได้รู้ไม่ว่าพระหรือธรรมท่านดูดับตลอดเวลา

ด้วยเหตุนี้เองเราจึงไล่ไม่ให้เข้ามายุ่ง พอห้าโมงแล้วใครเข้ามาไม่ได้ ถ้าไม่มีกิจจำเป็นจริงๆ เราเจอเองไล่เองเลย ไม่มีอะไรเหนือธรรม ถ้าไม่มีผู้รักษาแล้วธรรมจวมกิเลสเหยียบแหลก ต้องมีผู้รักษา การมีผู้รักษาจึงต้องเข้มงวดกวดขันตั้งที่ว่านี้ นั่นละเขียนประกาศไว้แล้วมันอ่านเมื่อไร มันไม่ได้สนใจ ที่นี่เป็นวัด เป็นสถานที่ภาวนาเพื่อความสงบใจ ไม่มีกิจจำเป็นไม่ควรมาเที่ยวเพ่นพ่าน บอกชัดเจนมันฟังเมื่อไร ผู้มันหามันหนาจริงๆ กิเลสมันหนา เข้ามานี้เหยียบวัดเหยียบวาเหยียบพระเหยียบณเฑียร พระทั้งหลายท่านไม่ค่อยพูดละ ท่านเกรงอกเกรงใจกิเลส แต่ธรรมแล้วไม่เกรง

นี่เรานาธรรมออกไปแล้วไม่เกรงใคร ไม่มีอะไรเหนือธรรมในโลกนี้ ธรรมเลิศเลอสุดยอดไม่มีอะไรเสมอแล้ว เอา เทิดธรรมให้ดี สิ่งเหล่านั้นปัดออกๆ นี่ผู้หาสาระจะเป็นประโยชน์แก่ตน แล้วเวลาเป็นประโยชน์แก่ตนแล้วสั่งสอนเพื่อนฝูงประชาชนทั้งหลาย จะได้รับผลประโยชน์ติดต่อกันไปเรื่อยๆ เรื่องเกรงใจกิเลสมีประโยชน์อะไร โลกเกรงใจกิเลส กิเลสมันหนามันแน่น อำนาจบาตรหลวงใหญ่โต ธรรมนี้ต้องหมอบๆ นะ ท่านทั้งหลายดูเอา ที่พูดเหล่านี้เอาความจริงมาพูด

เช่นอย่างวัดป่าบ้านตาดนี้มาไม่เข้าเรื่องเข้าราว มาสู่มสี่สู่มห้า มาแบบเกียรติกิเลส นั่นละ เราไล่ออกจากวัดเลย อย่าเข้ามาสกปรก พวกนี้พวกสกปรก ธรรมท่านสะอาดของท่าน ท่านรักษาอยู่นี้อย่างไร นอกจากนั้นก็ติดป้ายไว้เห็นไหมละ ประตูวัดนั้น ที่นี่เป็นวัด เป็นสถานที่ภาวนาเพื่อความสงบใจ ไม่มีกิจจำเป็นไม่ควรมาเที่ยวเพ่นพ่าน บอกแล้วอย่างชัดเจน ผู้มันหนามันก็หนาอย่างนั้น มันไม่อ่านนะ เลขขนาดนั้นมนุษย์เราทุกวัน นับวันหนาขึ้นทุกวันๆ จิตใจของคน ถ้ากิเลสได้เข้าเหยียบตรงไหนเป็นส้วมเป็นถ่านไปตามๆ กันหมด คุณค่าราคาของใจไม่มี ถ้าลงกิเลสเข้าตรงไหนละอะเทอะไปหมดนั่นละ

ให้พากันจำเอานะ ไม่มีใครสอนอย่างเรา เทียวไปทั่วประเทศไทย ไม่ใช่คุยไม่ใช่ไม้ ไม่มีใคร เขาเกรงเรา เราเกรงเขา กิเลสเกรงกิเลส ไปอย่างนั้นละ ธรรมไม่เกรง ถ้า

ธรรมเกรงสอนโลกไม่ได้ ก็เลสมันหนาแน่น อะไรจะไปสู้กิเลส มีธรรมเท่านั้นปราบ
กิเลสได้ นอกนั้นไม่มี จึงต้องเอาธรรมออก เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

วันนี้คงไม่พูดอะไรมากนักละ คือมันเปลี่ยมาตั้งแต่วานนี้แล้ว ขึ้นเวทีตั้งแต่บ่าย
สองโมง มาถึงที่นี้บ่ายสองโมง พวกแขกนัดมาเวลานั้นเวลานี้เรื่อย แต่เราลงมาที่นี้บ่าย
สองโมงก็พอดีกับแขกเต็มศาลา พร้อมทั้งพระทางจังหวัดเลย พระมีหลายวัด เจ้าคณะ
อะไรๆ พามาที่นี้ ก็เลยเทศน์อบรมพระให้ได้เป็นคติ จากนั้นก็เกี่ยวข้องกับประชาชน
เทศน์สอนพระนี่เรียกว่าเทศน์ให้เป็นที่คติจริง ๆ พระมามากเมื่อวานนี้

คือเราอยากจะให้ผู้นำศาสนามาเป็นขั้นเป็นตอน พระก็นำศาสนาแบบพระ
ถูกต้องตามหลักธรรมหลักวินัยมาดำเนิน เป็นคติตัวอย่างแก่พระแก่เณรตลอดไป แล้ว
ประชาชนเขาก็จะได้เห็นตัวอย่างอันดีงามเช่นเดียวกัน ทางศาสนาเฉพาะพุทธศาสนา
พระเป็นผู้สำคัญนำหน้าประชาชนให้เขาเดินตามหลัง พระนำถูกต้องตามแบบตามฉบับ
ที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนเอาไว้ มีแบบมีฉบับแล้วก็เดินตามแบบตามฉบับ

ผู้ตักดวงเอามรรคผลนิพพานตามที่ประธานพระโอวาทเอาไว้ พร้อมทั้งเหตุทั้ง
ผล ก็ตักดวงไปเรื่อย ๆ เพราะผลมีอยู่กับเหตุ มรรคเป็นต้นเหตุ ดำเนินมรรคให้ดี ทาง
ดำเนินถูกต้องแล้วก็ถึงจุดที่หมาย ๆ และผู้ดำเนินก็ได้ผลประโยชน์ ผู้ดำเนินตามก็ได้
แนวทางที่ถูกต้องดีงามไปปฏิบัติ

มันเลอะ ๆ เทอะ ๆ ไปหมดแล้วนะ ทางบ้านทางเมืองก็ไม่ทราบอะไรเป็นกฎเป็น
เกณฑ์เป็นกฎหมายบ้านเมือง มันกลายเป็นกฎหมายไปหมดเวลานี้ กฎหมายบ้านเมือง
เมืองไทยเราแทบว่าไม่มี มันมีแต่กฎหมายทั้งนั้นเต็มบ้านเต็มเมือง กฎเลอะเทอะ กฎ
เอาตามชอบใจเขาเรียกกฎหมาย นี่มีเต็มบ้านเต็มเมือง คนไปที่ไหนก็เลยกลายเป็นคน
กฎหมายไปหมด ไม่มีกฎหมายเป็นเครื่องบังคับให้ถูกต้องดีงาม พองามตามใจบ้าง
แล้วมองเข้าไปพระอีก พระก็แบบเดียวกันอีก มีแต่หัวโล้น ๆ ผ้าเหลืองคลุมเอาไว้
ผ้าเหลืองอยู่ในตลาดน้อยเมื่อไร เต็มไปหมด อยู่ที่ไหนก็มี เอามาครองมาห่มก็ห่มไป
อย่างนั้น ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยแล้วหาความศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้ หา
ความดีงามไม่ได้ ต้องเอามาปฏิบัติ

หลักธรรมหลักวินัยเป็นเครื่องประดับ ยึดอันนั้นเข้ามาสู่ตัวเอง เครื่องบริชากรใช้
สอยซึ่งเป็นเครื่องหมายของพระก็คือผ้าเหลือง บริชากร ๘ นี่ละสมบัติของพระแท้มี
บริชากร ๘ เท่านั้น นี่ละความจำเป็นที่พระพุทธเจ้าประธานให้ ไปที่ไหนติดตัวไปเลย
บริชากร ๘ คืออะไร ผ้าสังฆาฏิ จีวร สบง บาตร ก่องเข็ม มีดโกน ฆมกรกรรองน้ำ
ประคตเอว นี่เป็นสมบัติประจำตัวของพระ ไปไหนไม่พะรุงพะรัง เข้าดำเนินเดินป่าเดิน

ธรรมเหนือโลก ไม่มีอะไรจะเหนือธรรมไปได้ เอาให้เป็นสักขีพยานกัน ก็มันจำ อยู่ในหัวใจนี้แล้ว ไม่มีอะไรเสมอเหมือนในโลกนี้ จึงพูดได้เต็มปากเลย ไม่มีอะไรเหนือ ธรรมไปได้ ธรรมนี้เลิศเลอสุดยอด ขอให้มาปฏิบัติ ประดับหัวใจของเราให้งดงาม ให้มีความสงบร่มเย็นด้วยธรรมเป็นเครื่องกำกับ สติธรรม ปัญญาธรรม วิริยธรรม อุตสาหะ พยายามพากเพียรรักษาตัวเองให้ดี กิริยาการแสดงออกให้มีสติพิจารณาพิจารณาว่าควร หรือไม่ควรประการใด นำออกแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ ออกใช้ก็เป็นประโยชน์ทั้งตนและผู้อื่น ถ้าเป็นความเสียหายออก เสียหายจากตนไปแล้วไปถึงผู้อื่นกระจายไปหมด ไม่เป็นของดีเลย นั่นละธรรมสอนโลกท่านสอนอย่างนั้น

พากันระมัดระวังนะ ช่างในเลอะเทอะไปหมดแล้ว เรากจะแตกแล้วจะว่าไม่บอก เราอยู่แบบหุนหวนกตาบอดทุกวันนี้ สำหรับพระเราเราพูดจริงๆ เราเบาใจตลอดมา ไม่มีที่จะได้ดูตำว่ากล่าวองค์นั้นเป็นยังงี้ของคนี้เป็นยังงี้ ท่านเรียบตามหลักธรรมหลักวินัย ธรรมวินัยเรียนมาทุกคนรู้ด้วยกันทุกคน เห็นกันปึ้กกับหลักธรรมหลักวินัย เข้ากันได้ปึ้กๆ ไม่มีอะไรขัดข้องกันแล้วตำหนิกันหาอะไร นั่น ที่นี้ออกจากนี้ไปแล้วมันเลอะเทอะนั้นซี ได้ว่านั่นว่านี่ สุดท้ายมันก็หนักใจ ให้ดูหัวใจตัวเองนะผู้ปฏิบัติธรรมอย่าไปดูคนนั้นคนนี้ไม่ดี คนนั้นเป็นอย่างนั้นคนนี้เป็นอย่างนี้ นี่มาสั่งสมกิเลสนะ ไม่ได้มาสั่งสมอรรถธรรม

สั่งสมอรรถธรรมต้องดูตัวมหาพาล มหาภัยอยู่ที่ใจ มันจะคิดออกแเง่ใดมุมใดดูมันให้ดี ตีมันให้แหลก แล้วมันก็ไม่ไหลออกไปตำหนิคนนั้นคนนี้ แต่ไม่สนใจตำหนิเจ้าของ นี่เสีย เสียตลอดไป ผู้มาปฏิบัติธรรมจะไม่ได้ประโยชน์อะไรไปจากวัดจากวาที่ ท่านสอนให้สั่งสมธรรม แต่เรามาสั่งสมกิเลสมันเข้ากันไม่ได้ เลอะเทอะไปหมดนะ

พวกช่างในนี้ละพูดจริงๆ ก็มันไม่มีแบบมีฉบับอะไร ใครอยู่ที่ไหนสู่มสู่มห้ามาหลังไหลเข้าไปกองกันอยู่ในครวันั้น จะทะเลาะเบาะแว้งแบบไหนก็เอานิสัยเดิมมาใช้ นิสัยเดิมเป็นนิสัยมูตรคุณ สกปรกมาจากบ้านจากเรือน เข้ามาในวัดก็มาเลอะเทอะในวัดในวา แล้วมันดูไม่ได้นะ วัดวาท่านกลั่นกรองตลอด เฉพาะพระเณรแล้วกลั่นกรองเต็มที่เลย สำหรับฆราวาสเป็นฝ่ายผู้หญิง ไม่ค่อยได้เกี่ยวข้องกันบ่อยๆ เหมือนพระเรา ยังไม่มีการแนะนำสั่งสอนกันนับวันเลอะเทอะไปละ

ให้พากันดูตัวเอง อย่าไปดูที่อื่น พูดเตี้ยวันนี้ฟังหรือเปล่านั้น ออกไปแล้วก็เอาละครลิงมาใช้เหรอ ละครแมวมาใช้ ตบนั้นตบนี้ไป ละครลิงก็เหมือนกัน วอกแวกๆ คลอนแคลนหาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ ต้องมาปฏิบัติรักษาตัวเอง ดูความเคลื่อนไหวของใจใจนี้เป็นตัวมหาเหตุ ถ้าสติมีจะรู้ความเคลื่อนไหวของใจ มันคิดไม่ตีไปทางใดๆ บ้างตีลงๆ จนเป็นความเคยชิน แยะบอกตรงไหนรู้ทันทีๆ นี่ละตำหนิตนเอง เป็นผลเป็น

ประโยชน์อย่างนี้ ตำหนักคนอื่นตำหนักเท่าไรยิ่งเพิ่มพูนเพิ่มไฟ แล้วยิ่งออกปากตำหนัก ด้วยแล้วก็ยังเป็นไฟเผากัน เกิดความทะเลาะเบาะแว้ง ผู้ได้ยินก็ไม่พอใจแล้วก็เกิดเรื่อง เกิดราวขึ้นมา คนนั้นตำหนักว่าอย่างนั้น คนนี้ตำหนักว่าอย่างนี้ ออกจากปากที่ปากบอคนปากนั้นแหละ แล้วเสียหายหมดเลย

ถ้าดูหัวใจแล้วมันจะไม่ออก หัวใจไม่ดียังงั้นดูหัวใจเจ้าของ มันเคลื่อนไหวไปทางไหนไม่ดีตกลง ตกเข้าไปเรื่อยมันก็เรียบไปเท่านั้นเอง อยู่ที่ไหนไม่มีเรื่อง เจ้าของไม่มีเรื่อง ใครๆ ก็ไม่มีเรื่อง ต่างคนต่างรักษาเรื่องไม่ให้เห็นแสดงออกแล้วก็สวยงามตามๆ กันไปหมด ถ้าต่างคนต่างปล่อยไปเรื่อยมันก็เลอะเทอะไปหมด พวกกันจำเอานะ โอ้ เหนื่อยหนักมากเรา เช่นอย่างเมื่อวานนี้เหนื่อยมากทีเดียว ตั้งแต่บ่ายสองโมงมาเข้านี้ บ่ายสี่โมงพูดตลอด ตั้งแต่มานั่งแป็บลง จนบ่ายสี่โมงทนมไม่ไหวก็ลุกออกไป โชซัดโชเซจะหกล้ม มันเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล่ำ ทำประโยชน์ให้โลก โลกก็ยิ่งมารุมเรา ทุกวันนี้ไปที่ไหนมีแต่ความรุมของโลก

เช่นอย่างกลางวันหรือเวลาธรรมดานี้เราออกมาไม่ได้นะ มันยั่วเยี้ยๆ มองออกมาจากกุฎีผ่านออกมาคนยั่วเยี้ยๆ ตลอดเวลา ออกมาก็ถูกรุม ทุกข์หรือไม่ทุกข์พิจารณาซิ เวลาเย็นๆ แล้วก็ออกมาตรวจตราพาที่ทุกสิ่งทุกอย่าง นี่ก็ชำระอีกเหตุหนึ่งเหมือนกัน เป็นอย่างนั้นนะ ลำบากอยู่ ลำพังเราเราพูดจริงๆ เต็มเม็ดเต็มหน่วยเต็มตามความสัตย์ความจริงที่มีอยู่ในหัวใจนี้ หัวใจนี้ไม่มีอะไรเลย หมดโดยสิ้นเชิง ขึ้นชื่อว่าสมมุติประการต่างๆ มีกิเลสเป็นตัวสมมุติยอดสมมุติเป็นสำคัญ ตัวนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้วไม่มีตัวใดมาก่อนเหตุก่อนกลางอะไรขึ้นมาภายในจิตใจ จิตใจสงบเรียบเลย

นั่นละท่านผู้บำเพ็ญธรรม ตั้งแต่ชั้นพระอนาคามีขึ้นไป ท่านจึงเทียบกันกับว่าเหมือนบ้านร้าง คือในบ้านนั้นมีคนทุกประเภท พวกกินเหล้าเมาสุรา ประเภทต่างๆ คละเคล้ากันไปด้วยมูตรด้วยคูถ เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มไปหมดด้วยความสกปรก ที่นี้เวลาศีลธรรมแก่กันออก ตัวสำคัญก็คือกามราคะ ตัวนี้รุนแรงมาก นี่ละตัวอันธพาลใหญ่หนักเลงโต คือกามราคะ ฟาดตัวนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้วที่นี้บ้านนี้เหมือนบ้านร้าง แต่มีคนอยู่ ทำไมบ้านเป็นเหมือนบ้านร้างแต่มีคนอยู่ คือคนที่อันธพาลสันดานหยาบ ก่อกวณบ้านเมืองนั้นมันหมดไปๆ ยังเหลือแต่คนมีสมบัติผู้ดีอยู่

นี่ละเหมือนบ้านร้างแต่มีคนอยู่ เป็นคนมีศีลมีธรรม ไม่ก่อกวนซึ่งกันและกัน สงบร่มเย็น ไม่เหมือนพวกอันธพาลไปที่ไหนก่อกวนที่นั่น พวกนี้ถูกทำลายไปหมดด้วยความดีของอรรถของธรรม แล้วกลายเป็นบ้านร้างแต่มีคนอยู่ คือมีแต่คนมีสมบัติผู้ดีอยู่ คนที่เป็นอันธพาลสันดานหยาบเลอะๆ เทอะๆ ไปที่ไหนก่อกวนที่นั่นนั้นหมดไปๆ เรียกว่าบ้านร้างแต่มีคนอยู่ มีแต่คนมีสมบัติผู้ดีอยู่ ตั้งแต่ชั้นพระอนาคามีไป จิตใจของ

ผู้บำเพ็ญถึงขั้นอนุาคามีแล้วจะเหมือนบ้านร้าง กามกิเลสตัวรุนแรงขาดสะบั้นไปหมด ไม่มีอะไรก่อกวน

นี่เรียกว่าพวกอันธพาลล้มเหลวไปหมดแล้ว ยังเหลือแต่คนมีสมบัติผู้ดี อยู่ในขั้นพระอนุาคามี ท่านไม่ผาดโผนโจนทะยาน ไปตามอรรถตามธรรมเรียบไปเลย นี่ละที่ว่าเหมือนบ้านร้างแต่มีคนอยู่ จิตใจมีแต่ศีลแต่ธรรมเต็มตัว ไม่มีอันธพาลคือกิเลส ตัณหาเข้าไปห้อมล้อมเลย ท่านผาสุกเย็นใจ พากันจำเอานะ จากนั้นไปแล้วก็ยิ่งเงียบไปเลย เลยขั้นอนุาคาก็คือขั้นอรหัตต์ ขั้นอรหัตต์นี้โลกเป็นโลกว้างไปหมด อะไรจะเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลกสงสารก็เป็นเรื่องของเขา จิตไม่ไปยุ่งเสียอย่างเดียว มันก็ว่างไปหมดเลย

จิตพระพุทธเจ้า-จิตพระอรหัตต์เป็นจิตที่ว่างจากสมมุติทั้งหมด ไม่มีอะไรเข้าไปเจือปน เป็นจิตที่แสนสุข-บรมสุขอยู่ที่นั่นหมด นอกนั้นก็มีการก่อเรื่อง กิเลสเป็นตัวก่อเรื่อง ตัวนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้วไม่มี หายหมดเลย พากันจำเอา ให้ไปปฏิบัติตัวเพื่อความสงบเย็นใจ อย่ามาส่งเสริมกิเลส เข้ามาในวัดในวามาส่งเสริมกิเลส ไม่ได้ตีกิเลสตัวยุ่งเหยิงวุ่นวายให้สงบตัวลง มีแต่ธรรมเกิดมากน้อยสงบเรื่อยไปนะ ให้จำเอา เอาละให้พร พวกเด็กมาฟังอรรถฟังธรรมก็ให้นำไปปฏิบัติตนนะ ที่สอนนี้สอนมนุษย์ทั่วกันไปหมด ไม่ว่าจะนักเรียนนักลิ่ง สอนให้เป็นผู้เป็นคนเหมือนกันหมด ให้นำไปปฏิบัติ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz